

Ipinagbalik kay Pedro

Pangunahing Talata: "Nang sila'y makapaggawa na sa kanilang pagkain, sinabi ni Jesus kay Simon Pedro, 'Simon na anak ni Juan, mahal mo ba ako nang higit pa kaysa sa mga ito?' Sinabi niya, 'Oo, Ginoo, ikaw ang nakakaalam na mahal kita.' Sinabi ni Jesus, 'Pastulan mo ang aking mga korderong tupa.'" Juan 21:15

***Piniling mga Kasulatan:
Juan 18:15-18, 25-27; 21:15-17***

Pagkatapos ng kaniyang pagkabuhay na mag-uli, at sa loob ng apatnapung araw, si Cristo ay laging naroroon, bagaman paminsan-minsan lamang siyang nakikita ng kaniyang mga alagad. Sa panahong iyon, tiniyak niya sa kaniyang mga tagasunod na siya ay nabuhay na mag-uli, pinatibay ang kanilang pananampalataya, at binigyan sila ng mga tagubilin tungkol sa kanilang mga tungkulin pagkatapos ng kaniyang pag-akyat. Isa sa mga pagkakataong ito ay naganap sa "dagat ng Tiberias," o dagat ng Galilea. Juan 21:1

Bilang bahagi ng aral ngayon, nakaranas ang mga alagad ng isang himalang huli ng isda matapos utusan sila ni Jesus na ihagis ang kanilang lambat sa kanan ng bangka. Hindi nila agad nakilala ang ating Panginoon na nakatayo sa pampang. Pagkatapos, napagtanto ni Juan – "ang alagad na minahal ni Jesus" – na ang dayuhang nakatayo roon

ay ang nabuhay na Panginoon at ipinahayag niya ang kanyang katiyakan kay Pedro. Juan 21:3-6

Si Pedro, isang taong mabilis kumilos at walang duda na patuloy na nagdurusa sa puso dahil sa kanyang naunang pagtangga kay Cristo, ay sumisid sa dagat at lumangoy papunta sa pampang, ngunit kitang-kita ang kanyang pag-aatubili nang makarating siya sa lupa. Hindi siya agad lumapit k kay Hesus kundi naghintay at tumulong na hilahin ang lambat na puno ng isda patungo sa pampang. Nang maparating ang bangka at mailagay nang ligtas, napansin ng mga tao na ang dayuhan ay may apoy na may mga uling at isda sa ibabaw nito at inimitahan ang mga pagod na "lumapit at kumain" kasama niya. Juan 21:7-12

Sa una sa tatlong magkatulad na pagtatanong, itinatala ng ating Susi na Talata na tinanong ni Jesus si Pedro kung mahal niya siya nang higit pa kaysa sa pangingsda. Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanya sa ikalawang pagkakataon, "Simon na anak ni Juan, mahal mo ba ako?" Sumagot siya, "Oo, Panginoon, alam Mo na mahal Kita." Sinabi ni Jesus, Alagaan mo ang mga tupa ko. Sa ikatlong pagkakataon sinabi niya sa kaniya, Simon na anak ni Juan, mahal mo ba ako? Nabigo si Pedro dahil tinanong siya ni Jesus nang ikatlong beses, Mahal mo ba ako? Sinabi niya, Panginoon, alam mo ang lahat ng bagay; alam mong mahal kita. Sinabi ni Jesus, Pastulan mo ang mga tupa ko." Juan 21:16,17

Sa pag-iisip tungkol kay Pedro, naaalala natin na sinabi niya na kahit iwan ng lahat si Jesus, hindi niya gagawin iyon. Gaano nga kaya kasakit iyon sa kanyang puso nang marinig niya ang pag-awit ng

tandang ayon sa hula ng Guro, sapagkat itinanggi niya ang kanyang Panginoon nang tatlong beses, na may sumpang lumalabas sa kanyang bibig. (Mateo 26:69-75). Ito ay isang makapangyarihang aral tungkol sa ating sariling mga kahinaan bilang tao at ang pangangailangang magpakita ng awa sa isa't isa. Sa paglitaw na ito sa baybayin ng dagat ng Galilea, malamang na habang nakikipag-usap siya kay Pedro, pinatitibay ni Jesus ang loob nito. Sa paggawa nito, ipinakita ng Guro na may tiwala siya na mag-iingat si Pedro sa hinaharap at ipagpapatuloy ang pag-aalay ng kanyang buong sarili sa dambana ng sakripisyo hanggang sa katapusan ng kanyang buhay matapos siyang maibalik bilang isang karapat-dapat na lingkod ng kanyang Panginoon.

Ang ganap nating pag-unawa sa bagay na ito ay tiyak na dapat mag-udyok sa atin na magkaroon ng pusong katulad ng sa ating Makalangit na Ama. Hindi lamang natin sisikaping maging makatarungan, matuwid, at malinis sa ating mga ginagawa, kundi maghahangad din tayong maging mahabagin sa iba dahil, tulad natin, nakararanas din sila ng mga pagsubok. Awit 136:1-26